Відсканована для Hurtom.com в 21.09.2011

МИ ЛЮБИМО ЧИТАТИ

Барвінок

Журнал школярів України

6
ЧЕРВЕНЬ
2005

На урок привидознавства!

Товариство Відважних Боягузів

КВАДРАТ ЧИ ТРИКУТНИК?

Перед тобою квадрат, прямокутник, трикутник, коло і зигзаг. Вибери те, що тобі найбільше подобається. А тепер читай про себе. Якщо ти вибрав:

КВАДРАТ. Ти людина працьовита, старанна. Будь-яку справу доводиш до кінця. Любиш порядок: всі речі у тебе на своїх місцях. Але іноді ти надміру прискіпливий до інших.

ТРИКУТНИК. Ти людина цілеспрямована. Тебе важко стримати на шляху до мети. Полюбляєш командувати іншими, однак можеш несподівано розгубитись, якщо верховодити схоче інший.

ПРЯМОКУТНИК. Ти цікава й допитлива людина. Легко засвоюєш нові знання. Взагалі полюбляєш усе нове. Проте іноді ти не знаєш, чого тобі хочеться більше, не можеш вибрати головне.

КОЛО. Ти доброзичлива людина. Любиш допомагати іншим, хвилюєшся за них. Зазвичай твоє співчуття підтримує, підбадьорює, але краще подумай, як допомогти другові не тільки словом, а й ділом.

ЗИГЗАГ. Ти вигадник — усілякі нові ідеї так і сиплять-ся з тебе. Але не завжди вони корисні й дотепні. Та й твою поведінку нелегко передбачити: ніхто не знає, що ти утнеш наступної миті...

А тепер, коли знаєш про достоїнства й недоліки свого характеру, поміркуй, як хороші риси посилити, а поганих позбутися.

Головний редактор..... ..Василь ВОРОНОВИЧ
Відповідальний секретар.....Людмила КОЗІЙ
Редактор відділу літератури.....Світлана ПРУДНИК
Художній редактор..... Олександр БАСС
Літературний редактор.....Любов ВОРОНОВИЧ
Комп'ютерна верстка.....Єлизавета РУДЕНКО

Журнал удостоєний Почесної Грамоти Президії Верховної Ради УРСР — 1978 р., Почесної Грамоти Кабінету Міністрів України — 2003 р.

© «Барвінок», 2005. Передплатний індекс 74022.

Засновник і видавець: трудовий колектив редакції.
КВ № 5689, 12.12. 2001 р.
Адреса: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 38—44.
Увага! Нові номери телефонів: 492-93-13; т/ф: 483-99-13.
Нова електронна адреса: E-mail: barvinok@svitonline.com
НОВИЙ ДРУК м. Київ, вул. Магнітогорська, 1.
Тираж 34750 прим., передплатний — 32363 прим.
Ціна за передплатою за Каталогом ДП "Преса", вроздріб — договірна.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Малюнок на обкладинці О. МАМАЄВОЇ
ISSN 0132-5930

"Барвінок" № 6 (886) 2005 р. — літературно-художній і загальноосвітній журнал для дітей молодшого та середнього шкільного віку. Заснований у 1928 році

Для тих, хто хоче знати і вміти більше, бути винахідливим, стати лідером, пропонує:

- термінове повідомлення.....стор. 4;
- нічне пограбування.....стор. 6—9;
- теку суперагента .....стор. 11;
- словник-бутерброд.....стор. 12;
- чемпіонат брехунців.....стор. 16—17;
- вису і ходу.....стор. 19;
- зустріч із джурою.....стор. 22—25;
- жирафу-робота.....стор. 26;
- квасільку і бамбетель.....стор.28;
- корабель-привид.....стор.30

і багато, багато іншого для розумних, мрійливих, допитливих і кмітливих.

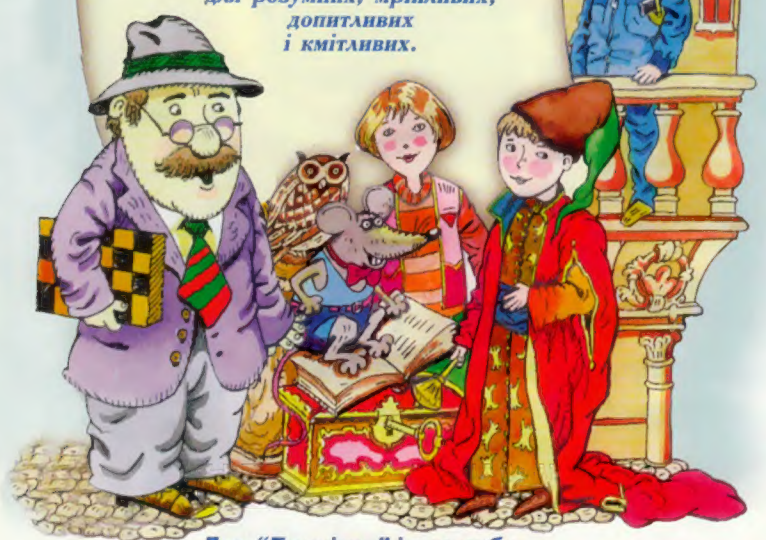

Для "Барвінку" і для тебе придумували, мудрували, писали:

Український народ та інші народи. Стародавні мудреці, вчені, гетьман Дмитро Вишневецький (Байда). Винахідники, письменники, журналісти, художники, Інтернет, "Укрпошта", Федерація футболу України, Бостонський університет, Музей марципанів. Президент Барвінок, Міністерство охорони загадок, Котигорошко, Хлопчик-Мізинчик.

Вісті з Барвін

На іменинах

Казкова

Знаєш, скільки вікон у казковій вежі, що ліворуч? Сімсот сімдесят сім. Заплющ очі й уяви, що всі вони рівно опівночі враз спалахнули таємничим блакитним сяйвом.

Це розпочався урочистий бал у президентському палаці Барвінка на честь іменинника. Гордовито розкланювався на ньому Незнайко, весело кружляла у першому вальсі Ромашка. Ось з'явилися Озивайко з Невмійком, поважно зайшли Чорний Принц і Біла Леді, барон Мюнхгаузен відразу попрямував до відважних боягузів, яких супроводжувала Лєрка Севрючка. З вереском і грюкотом до зали сипонули вихованці лісової школи. Прибули всі, хто за 60 років із журнальних сторінок перейшов у мільйони книг в усьому світі.

Порядкували на балу нинішні друзі

Редакційна

Коли твоя казкова вежа ожила, на редакцію посипалися приємні несподіванки. Після того, як на "5 каналі", "1+1", "Першому національному", по радіо показували-розповідали, коли твій журнал став "Барвінком", листоноша по кілька разів на день приносила повні сумки листів і телеграм.

Серед дитячих журналів першим нас привітав "Пізнайко". Ми вдячні нашим колегам, а також усім журналістам телебачення, радіо, газет, зокрема "Урядового кур'єра", за щирі привітання.

ПОКВ

Якщо тобі, барвінчатко, батьки передплатили "Барвінок" на півроку, поквап їх: передплата на друге півріччя закінчується 10 червня. Але якщо вони й запізняться на кілька днів, все одно щодня

...кової республіки

...у Барвінка

хроніка

Барвінка. Ясь і Гриць перевіряли запрошення, Мудрило і Язиката Хвеська розважали публіку, Поштарочка та космічні агенти відповідали за Інтернет і тримали напоготові 777 поштових голубів. Ну, а суперагент Кварк, звісно, забезпечував охорону. Якби не чарівна паличка, яку йому позичив Гаррі Поттер, мабуть, не впорався б.

Пресу на бал не пустили. Та агентству "Веселого коша" все-таки вдалося нишком щось вивідати. Що саме — прочитаєш восени.

...З першим бойовим кличем Коки Непереможного у палаці враз погасли вогні, і все стихло. Гості вмить кудись поділись, а казкова вежа знову перемістилася на сторінку твого журналу.

Чи, може, хтось не встиг і на вежі щось змінилося? Пам'ятаєш завдання про неї? Будеш спостережливий — восени чекай приз-сюрприз.

хроніка

Окремо редакція висловлює подяку кожному, хто надсилає нам відповіді на міні-анкети. Ви робите дуже важливу справу. Вашими анкетами вже зацікавилися вчені, а нам вони допоможуть зробити "Барвінок" ще цікавішим і кориснішим. Уже восени ви в цьому переконаєтесь.

Редакція

...апся!

нагадуй їм піти на пошту й продовжити передплату до кінця року. Адже так ти проґавиш лише один номер — сьомий, а решту отримуватимеш і зможеш брати участь у конкурсах та вигравати призи.

Не розлучаймося — барвінкуймо разом!

Барвінковий привіт тобі, читачу!

Здається, тільки-но почалося літо, а вже і його середульший місяць липень квапиться до нас у гості зі своїми гостинцями: суничними галявами, липовим медом, стіжками запашного сіна, дощами-зливами і вітамінними скарбами. Лише встигай приймати ті гостинці — не лови ґав: здоров'я собі додавай, набирай повні кишені літніх вражень, читай книжки, ганяй м'яча з друзями чи на велосипеді змагайся наввипередки з вітром. А ще липень і красиві свята тобі подарує: 7 — Івана Купала, Купайла (пострибай цього дня через кропиву, щоб невидима сила впродовж року не підбивала тебе на погані вчинки); 12 — Петра і Павла; 13 — Полупетра, або Петрового батька (свято пастухів, попроси бабусю спекти сирники-мандрики); 21 — Прокопа (цього дня за традицією починаються жнива). Кажуть, що липень — вершина літа. З вершини все добре видно: роздивись, чи не марнуєш ти свої канікули?

КАЛЕНДАРИК НАГАДАЙЛИК

УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА БАРВІНКОВОЇ РЕСПУБЛІКИ
№ 5

Усім громадянам Барвінкової республіки наказую:

1. Гарно відпочити влітку.

2. Ніде (ні на морі, ні в селі у бабусі, ні в мандрівках) не розлучатися з "Барвінком" і показувати його всім новим друзям.

3. Під час канікул читати книжки і у вересні надіслати до Міністерства читання розповідь "Моя літня книжка" — автори кращих отримають подарунки.

4. Протягом літа приручити 92 сонячних зайчики (тобто щодня гуляти на свіжому повітрі), з'їсти не менш як 100 кілограмів ягід і фруктів, зробити 92 добрі справи.

Президент БАРВІНОК

Андрій
МАЛИШКО

ВИХОПИВСЯ ДОЩИК ПОМІЖ ЗАГРАВ

Вихопився дощик поміж заграв:
Чоботи сині, синя сорочка,
Сині мелодії понапинав
З неба широкого аж до листочка:
Синіми стрілами вмент закресав,*
Сині листочки дрібно писав —
Людям, озерам, лукам за обрій,
Ох і смішний же!
І добрий-добрий!
*І запрозорились** водні гущі,*
І посміхнулися темні кущі,
Навіть дуби з важкої породи
Чухали голови від насолоди.
... Вихопився дощик поміж заграв.

**вмент* — у момент;
***запрозорились* — стали прозорими, вмитими.

УВАГА!
ТЕРМІНОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ!
ЕКСПРЕС ДО КРАЇНИ ВИГРАВАЛІЇ ЗАТРИМУЄТЬСЯ!

За наказом президента Барвінка експрес до Країни Вигравалії затримується до тих пір, аж поки всі громадяни Барвінкової республіки пред'являть свої проїзні документи — передплатні квитанції на рік або на друге півріччя. Тож, барвінчата, шліть негайно передплатні квитанції (або копії) — може, цього разу саме вам пощастить виграти місце в експресі, і ви станете мешканцями Країни Вигравалії.

Художник І. ПОМЕРАНЦЕВА

Про все н

"Якими в майбутньому будуть окуляри?

Леся КОРПАН,
Київська обл."

ПРО НАСТРІЙ РОЗКАЖУТЬ... ОКУЛЯРИ

У майбутньому окуляри, крім свого основного завдання — допомагати людині бачити чи захищати очі від сонячного світла, виконуватимуть ще й додаткову роботу. Наприклад, визначатимуть настрій того, хто дивиться на тебе. Канадські винахідники вже створили подібні окуляри. До дужки на переніссі вони прикріпили крихітну камеру, яка з'єднана з мініатюрним комп'ютером. Він швидко "обстежує" обличчя того, хто дивиться на власника окулярів, і визначає його настрій.

на Землі та інших планетах

"Як спить жирафа?
Сергій ЧЕРЕДНИЧЕНКО,
Полтавська обл."

ХТО СПИТЬ СТОЯЧИ?

Жирафи не мають помешкання. Окрім тих, що живуть у зоопарках. Тож і доводиться їм, бідолахам, увесь час дбати про свою безпеку. Сплять вони стоячи і недовго: покладуть голову на гілку і дрімають хвилин десять. Дуже рідко жирафи лягають на землю — тільки коли почуваються у цілковитій безпеці. Адже так найвища тварина може стати легкою здобиччю. Щоб підхопитись на ноги, їй потрібно аж десять секунд.

"Яка планета найлегша?
Ольга КОЛЯДЕНКО,
Дніпропетровська обл."

ГІГАНТ САТУРН — НАЙЛЕГШИЙ

Не завжди великий предмет важить більше, ніж малий. Так само і з планетами. Сатурн належить до планет-гігантів нашої Сонячної системи. Однак він має найменшу з-поміж усіх планет вагу. А все тому, що складається переважно з водню, рідкого й газоподібного гелію. Ще цю планету називають найнеспокійнішою — тут постійно з величезною швидкістю "бігають" урагани.

"Скільки років росте кактус?
Максим ЗАЄЦЬ,
Сумська обл."

КАКТУС-ДОВГОЖИТЕЛЬ

Кактуси бувають різні — налічується понад дві тисячі видів цих рослин. Тож кожен має свій вік. Учені, зокрема, зафіксували, що один із гігантських кактусів (24 метри заввишки) дожив до 150 років. У стеблах цього велетня містилося близько двох тонн води.

Ці "колючики" дуже витривалі. Якось американський агроном Лютер Бербанк підвісив кактус на мотузку на дереві, а через шість років посадив його. Рослина не тільки прийнялась, а й зацвіла.

Леся МОВЧУН

Розшукується п

Казковий детектив

ЗА КРОК ДО МРІЇ

Подушинський ішов нічним містом. Пір'їнки в його легкій голові невагомо кужелили від свіжого вітерцю. Він подумки общипував тисячі людей, перетворених на курей і півнів, напихав нові й нові подушки, що одразу ж одягалися в штани або спідниці й ішли завойовувати світ. Ну, а він, Подушинський, стане президентом нової країни. Як же її назвати? Може, на свою честь Подушенцією?

Захоплений грандіозними планами, Подушинський не помітив, як за ним пішли двоє таких же, як він, любителів нічних прогулянок. Один у зубах тримав погаслу цигарку, другий сховав у рукаві ніж. Той, що з цигаркою, кивнувши напарникові, несподівано схопив Подушинського за плече:

— Дядю, запальнички немає?

— Або гаманця? — підхопив другий.

— А цього не хочете? — насмішкувато спитав Подушинський і, підскочивши вгору, зібрався в єдиний м'яз і гахнув собою, мов мішком, по голові одного грабіжника, а потім і другого.

Оглушені волоцюги тільки ногами вкрилися. Той, що з ножем, падаючи, черкнув Подушинського і розпоров йому напірник. Але Подушинський цього не помітив і попростував далі, до банку "Діамантова рука". З прорізу випадали пір'їнки, та Подушинський не оглядався й не бачив, який слід залишається по ньому.

Він проник у банк, скориставшись магнітною карткою, і знайшов робоче місце Івана Івановича.

Без пароля комп'ютер не запускався. А його знав лише Іван Іванович. І раптом широке обличчя Подушинського розпливлося в задоволеній посмішці, а пальці швидко пробігли по клавіатурі: "Вероніка Степанівна".

ВТЕЧА

Іван Іванович ніколи в житті не натерпівся стільки страху і приниження. Навіть у дитинстві, коли старий півень, повноправний господар бабусиного двору, сягав йому плеча, маленький Іван сміливо замахувався на нього хворостиною. І той не займав відважного карапуза. Тепер дорослого дядечка поклав на лопатки звичайнісінький молодий

Продовження. Початок у № 5, 2005 р.

ївень, або Злочини зухвалої подушки*

півник. Ну, може, не зовсім звичайний, а озброєний від дзьоба до пазурів. Але ж на очах цих огидних типів, що напустили повен підвал цигаркового диму, закидали переможеного гнилими помідорами і реготали, викрикуючи образливі прізвиська на його адресу.

— Ну, що, очапався вже? Опритомнів, питаю? Вибачай, коли не те... Коли зайвий жмутик пір'я видер. Я ж хотів, щоб натуральніше. А ти орел! Груди випнув — і вперед, наче жук-короїд на трактор, — виправдовувався Кока. — Та годі про це. Ти краще скажи, як нам звідси вибратися. Бо після поєдинку в мене нема бажання знову вигойдуватись, як у цирку.

— Ні, друже, думай сам. Ти мені всі пампороки забив. Голова гуде, як пташиний базар улітку. Ой, кісточки мої! — аж засичав від болю Іван Іванович, коли спробував підвестися. — Доведеться мені тут гинути. Як не холодець, то хай і такий кінець.

— Зберись із силами! Хитни клітку в мій бік, а я — у твій. Раз, два...

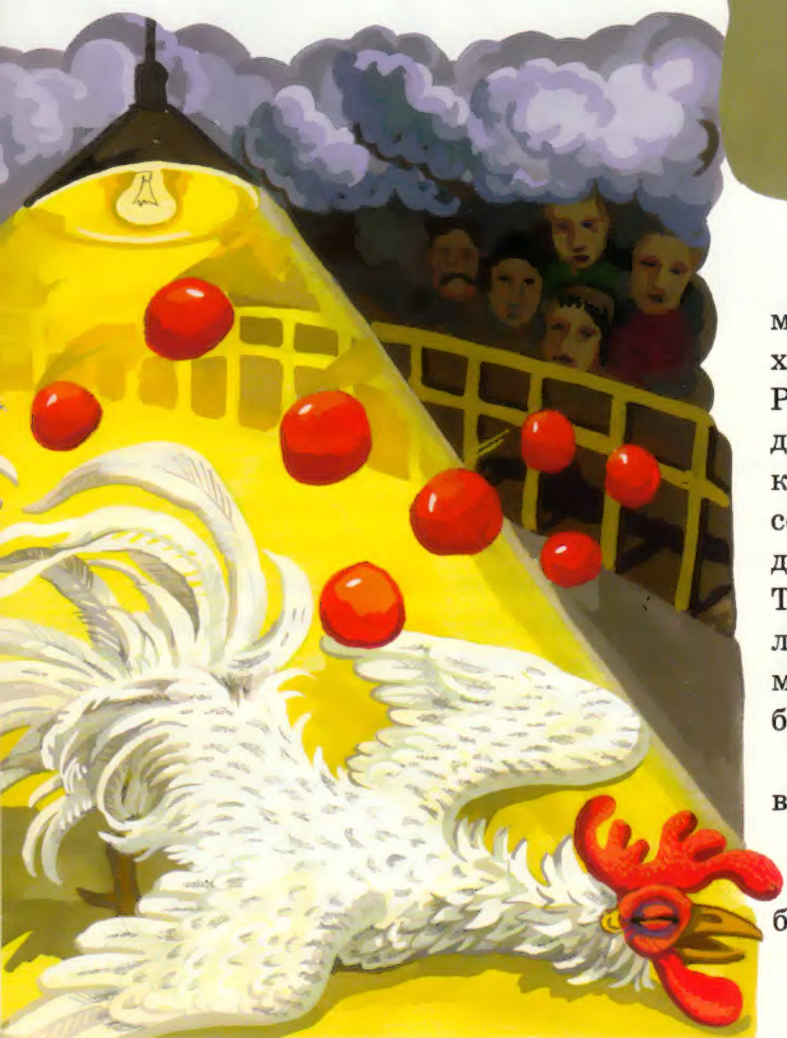

Клітки вдарились одна об одну, защіпки відлетіли — й Іван Іванович та Кока вирвались на волю.

— Бувай, друже, — кволо промовив Іван Іванович, коли вони були вже на вулиці. — Скоро почне світати, біжи мерщій до своєї родини.

— Е, ні, не кину ж я тебе такого. Підемо спочатку у твій курник, — і Кока турботливо підхопив Івана Івановича попід крила.

ДЕТЕКТИВ ПОЛКАН

У квартирі працівника міліції Ромашки пролунав телефонний дзвінок. І хоча Полкан мав вище, ніж міліціонер Ромашка, звання, до телефону не підходив. І не тому, що надто пишався полковницькими погонами. Просто він був собакою, і відповідати на телефонні дзвінки випадало міліціонеру Ромашці. Тим паче, що, як відомо, жінки дуже люблять говорити по телефону. А міліціонер Світлана Ромашка якраз і була жінка.

Після короткої розмови по телефону вона підкликала Полкана.

— Ну, що, напарнику, маємо роботу. Банк "Діамантова рука". Нічне пограбування.

Червонолиций директор банку метушився, хапав ротом повітря й безперестанку повторював: "Ну як таке могло статися? Ну як?"

— Спокійно! — утихомирила його міліціонер Ромашка. — Не заважайте вести слідство. Справа й так досить заплутана.

Директор нарешті гепнувся в крісло і почав давати свідчення.

— Гроші я в банку не зберігаю. Тут самі лише комп'ютери, а щоб дістатися до грошей, треба мати ось що! — директор показав величезного ключа від своєї квартири. — І знати, де я все те ховаю. Вам я скажу по секрету: в морозилці під пельменями.

— А як же тоді ви працюєте з клієнтами? Як видаєте і приймаєте гроші?

— Є в морозилці один пристрій, сам придумав! Він гроші робить віртуальними і передає в комп'ютерну мережу.

— Виходить, по гроші не обов'язково лізти під ваші пельмені?

— Ні... — гірко заплакав директор. — Геніальний винахід не захистив мого багатства, — він кінчиком краватки витер сльози. — Гроші вкрали через комп'ютер! У банку скористалися таким самим, як у морозилці, пристроєм. Він віртуальні гроші перетворює на справжні хрусткі папірці...

Міліціонер Ромашка мусила віддати директорові свого напахченого носовичка і пішла в комп'ютерний зал. Пошук нічого не дав. Жодних відбитків пальців! Наче зловмисник працював у рукавичках.

Здавалося, слідство зайшло у глухий кут. Але тут був старий детектив Полкан, за плечима якого розкриття найзухваліших злочинів. Наприклад, затримання бананових викрадачів. У той час, коли мавпи в зоопарку голодували, ці негідники перепродували банани в африканські країни.

Отже, полковник Полкан оглянув місце злочину і знайшов речовий доказ, який не помітила міліціонер Світлана Ромашка: під клавіатурою комп'ютера лежала маленька сизувата пір'їна.

ПОДАРУНОК ВІД ДІДА МОРОЗА

Тим часом біля будинку, де мешкали Подушинські, стояв захеканий Кока. Він дотяг-таки важкенького Івана Івановича. Та як доставити його у квартиру?

— Не турбуйся, Коко. Тепер я майже вдома. Підсади у поштову скриньку. Вероніка Степанівна прийде по ранкові газети і забере мене, — порадив Іван Іванович.

У Коки зарябіло в очах від однаковісіньких голубих дверцят.

— Шукай цифру 99! — Іван Іванович накреслив крилом у повітрі дві дев'ятки.

— Угу, — кивнув Кока і запхнув Івана Івановича в поштову скриньку.

Непереможний боєць півнячих герців був неписьменний, тому не помітив різниці між номерами 99 і 66. Так Іван Іванович опинився в поштовій скриньці під номером 66. За кілька годин її відчинила школярка Зоя. Ще до Нового року вона писала Дідові Морозу, що хоче мати балакучого папужку. І обіцяла за це слухатися батьків і добре вчитися.

Зоя вже півроку була слухняною дівчинкою і щодня виконувала домашні завдання. А подарунка й досі не отримала. Саме того дня вона вирішила більше не вірити в доброго Діда Мороза.

— Ой, мамочко! Нарешті! Який же мій папужка великий! — вигукнула Зоя, коли з поштової скриньки їй у руки звалився Іван Іванович. — І це зовсім не папужка... І чому я раніше не здогадалася?! Звідки в Діда Мороза на півночі африканський папуга? Який же він молодець, що не забув про мене! Півроку шукав, чим замінити папугу, — хвалила Зоя Діда Мороза.

Дівчинка передусім нагодувала Івана Івановича крихтами від батона. А відтак почала влаштовувати йому гніздечко. Намостила у велику коробку ганчірок і посадила туди Івана Івановича. Але той образився:

— Хіба я квочка, щоб сидіти у гнізді!

— Ой, півнику, ти ще й говорити вмієш!? — зраділа Зоя. — Правду казала бабуся Малина, що в нашому роду завжди були відуни. Мабуть, і я починаю розуміти пташину мову.

— Мушу розчарувати тебе, дівчинко, я не пташка. Я твій сусіда з дев'яносто дев'ятої квартири, Іван Іванович.

— Ти не жартуєш? Отой товстенький дядечко? Значить, ти не справжній півник? — розчаровано скривилася Зоя. — А як же мій подарунок?

— Який подарунок?

— На Новий рік. Від Діда Мороза.

Іван Іванович ніколи не бачив такої дивної дівчинки, що чекала новорічних подарунків улітку. Отже, тепер вони мали розповісти одне одному свої історії. Проте Іван Іванович не знав головного. Його історія саме зараз продовжувалась кількома поверхами вище — у квартирі, де оселився підступний Подушинський.

(Далі буде)

Художник
Н. КОХАЛЬ

Клуб Юних філателістів

НАЧУВАЙСЯ, ЗМІЮ!

Напевно, немає на світі людини, яка б не хотіла побувати в казці. Поштарочка пропонує тобі, барвінчатко, перенестися туди за допомогою чарівних марок із серії "Українські народні казки", які видавництво "Марка України" випускало впродовж кількох років. Кожна з цих марок допоможе тобі опинитися в улюбленій казці. І там, поглянувши на марки в ультрафіолетових променях, ти побачиш, як світяться очі звірів, кінчик лисиччиного хвоста, каша в горщику пана Коцького, чарівне яйце курочки ряби, вбрання Івасика-Телесика, булава Котигорошка, частини шкіри Змія.

Уяви себе казковим героєм — сильним, сміливим, винахідливим, наполегливим. Ти починаєш боротьбу зі злом. Ні злий хитрий Змій, ні підступна Баба Яга не зможуть перемогти тебе. До речі, Баба Яга живе в казках з давніх-давен. І різні народи називають її по-різному. Поштарочка звернула увагу, що фінський епос розповідає про стару Лоухі, німецькі казки — про фрау Холле. Та не така вже й страшна та Баба Яга. Вона ніколи ні до кого першою не чіпляється. Пам'ятай, зварити й з'їсти вона намагається лише тих, хто сам прийшов до неї та змусив її хатинку на курячій ніжці повернутися. Твоє завдання — показати Бабі Язі силу свого характеру і змусити її допомогти знайти дорогу туди, куди прямуєш.

А от із Змієм впоратися буде значно складніше. Та якщо ти станеш справжнім казковим борцем за добро, то перемога буде за тобою. А вірними помічниками і порадниками, крім Поштарочки, у казці тобі будуть вдячні чарівні звірі, яким ти станеш у пригоді.

Серію поштових марок "Українські народні казки" випускали у вигляді зчіпок з трьох марок. Поштарочка пропонує тобі поповнити Словничок юного філателіста новими словами.

СЛОВНИЧОК ЮНОГО ФІЛАТЕЛІСТА

ЗЧІПКА — 2 або більше марок, які мають різні малюнки, номінали чи кольори і надруковані на одному аркуші. Зчіпки бувають вертикальні, горизонтальні, у вигляді квартблока.

КВАРТБЛОК — частина марочного аркуша, на якому розміщено 4 однакові марки, з'єднані по дві у двох рядах. Блок із чотирьох різних марок вважається не квартблоком, а зчіпкою у вигляді квартблока.

Сюрпризи чекають на тих із вас, барвінчата, хто намалює власну марку до улюбленої української народної казки.

За активну участь у роботі КЮФу сюрпризів уже дочекалися Оксана ДЯЧУК із Донецької, Олександр КОПОТІЙ із Кіровоградської областей, Анастасія і Федір САБОВИ з Донецька, Валентина КОМПАНІЄЦЬ із Черкас.

ЩЛЯХОМ ТАЄМНО

Тільки у нашому журналі, тільки для наших читачів ми друкуємо спецповідомлення суперагента Кварка

СТЕЖИНА ПРИГОД

Суперагент Кварк чекав на сеанс зв'язку на березі мальовничого лісового озера. З оздоровчого табору долинала музика. Кварк кілька разів бував тут і бачив класну ігротеку, і комп'ютери, і телевізор. Але гордістю табору був басейн — зі смарагдовою водою, крутою гіркою і надувними матрацами.

Згадавши цей диво-басейн, Кварк дуже здивувався, коли помітив на березі лісового озера двох хлопчаків із табору. Вони роздягалися — невже вирішили позмагатись у спритності з місцевими жабами?! А товстий шар ряски на поверхні озера та півметра мулу на його дні... Невдовзі один із непослухів хвацько розбігся і пірнув сторч головою у зелене жабуриння. Через мить у тому місці завирувала вода, з'явилася рука і знову зникла. Кварк зрозумів, що хлопець заплутався у водоростях... Шибеник прийшов до тями лише після добрячого штучного дихання, яке зробив йому Кварк.

Повернувшись додому, Кварк дістав із сейфа свою знамениту теку і почав писати:

"Шановні мешканці країни Школярії! Вам суворо заборонили йти на річку чи озеро. Але ви все одно підете і знайдете небезпечне місце для купання. Схаменіться і не робіть цього! Та якщо все ж лихо станеться і вас потягне на дно, найперше, що маєте зробити у цьому випадку, — не лякайтеся. Бо лихо разом з переляком подолають вас.

Запам'ятайте: людина може потонути лише тоді, коли сама того схоче. Тож заспокойтесь і наберіть якнайбільше повітря в легені. Спробуйте лягти на спину, поклавши голову на воду, як на подушку, розслабтеся і відновіть ритм дихання. Так, щоб у легенях увесь час було повітря. Не робіть глибоких видихів. А після цього починайте помалу ворушити руками і ногами. Уявіть, що ваші руки — весла човника, а ноги — ножиці, і ви благополучно дістанетеся берега самотужки".

Кварк зітхнув і дописав:

"Прочитайте самі тричі цю інструкцію, потім — вашим друзям і молодшим брату чи сестрі. І таки не йдіть самі купатися!"

Барвінчата! Суперагент Кварк буде вам дуже вдячний, якщо ви прислухаєтесь до його порад. Напишіть йому про інші правила поведінки на воді, на березі річки чи озера, про те, що треба знати і пам'ятати, сідаючи в човен.

Художник Н. АНІКІНА

Леся МОВЧУН

Лабораторія Макара Макарончика

ДЕВІЗ КОЖНОГО ПАЦЮКА: „КНИЖКИ — ПОЖИВА ДЛЯ РОЗУМУ!"

Макар Макарович любив повторювати:

— Для дослідників головне — бути ситими!

Він сам стежив за режимом харчування і щодня ходив у гастроном.

— Ну, що тобі сьогодні купити? — лагідно питав у Порфирія. — Знову сиру?

Та забудькуватий, як і всі вчені, Макар Макарович повертався додому, в лабораторію, з порожньою сумкою. Бо замість того, щоб купувати продукти, професор виправляв помилки на цінниках. Тим часом Порфирій перейшов на підніжний корм. А оскільки під ногами на горищі лежали книжки, то неважко здогадатися, що мусив їсти бідолашний пацюк. Він це робив потай, щоб не засмучувати Макара Макаровича. Та одного разу професор усе-таки заскочив лаборанта і побачив таку картину. За столом сидів Порфирій, жував словник, намащений маслом, як бутерброд, і тихенько мугикав:

— Ми зібралися разом
Поділитися призом!
Книга — наче з борошна:
І поживна, і смачна!

— Овва! Оце так ти, служитель науки, безжалісно нівечиш слова?

— Вибачте, професоре... Ви ж самі казали: у книжках — сила. Ось я і вирішив підкріпитися, поновити свої сили...

— Що там книжки! Я напишу ще сто! Ні, сто одну книжку! Але ж як ти співаєш? Хто так наголошує слова?! — схопився за голову Макар Макарович. — Жодних вибачень, поки не виконаєш мого завдання.

Макар Макарович поклав на стіл щось дуже схоже на шахівницю.

— Але ж я не граю в шахи, — пробурмотів Порфирій.

— От і добре! Берись одразу до роботи. У клітинки повписуй слова: "рукопис", "донька", "олень", "фарфор", "зберемо", "дрова", "гальмо" і запам'ятай, як вони наголошуються.

Барвінчата! Допоможіть нашому симпатичному Порфирію виконати два завдання: напишіть, як слід наголошувати виділені слова в пісеньці, і заповніть "шахівницю".

Найкмітливіший із вас отримає приз.

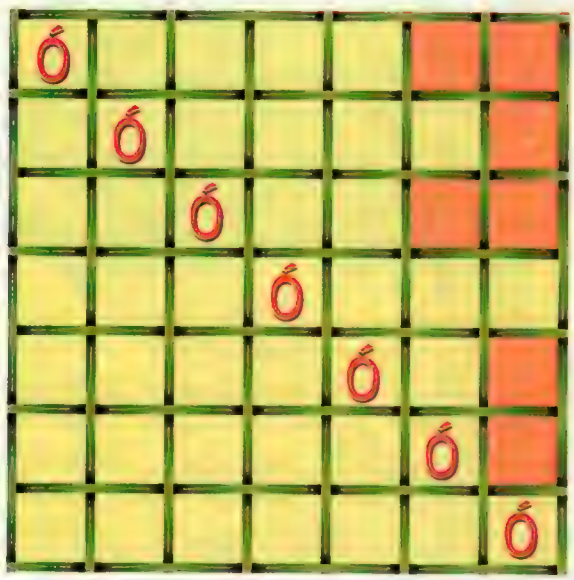

А із завданнями № 4 найкраще упоралась Ліна БАБЕНКО з Полтавської області — вона нагороджується книжкою.

ПРАВИЛЬНІ ВІДПОВІДІ ("БАРВІНОК" № 5)

Г—Х, Ґ—К, Д—Т, Ж—Ш, Б—П, З—С. Треба вибрати олівець. Сервіс — надання послуг для задоволення побутових потреб населення, а також спеціальна служба, що надає такі послуги.

Художник В. ДУНАЄВА

ЧЕРГА ЗА... МАВПОЧКАМИ

Американських мавпочок навчають в ... університеті. Вчені Бостонського університету переконані, що вони можуть виконувати чимало хатньої роботи не гірше від людей. Тож і вчать мавпочок вмикати й вимикати світло, розігрівати їжу в мікрохвильовій печі, знаходити потрібний диск і вмикати програвач. Навчання триває кілька років. А в черзі на таких домашніх помічників уже понад 500 чоловік.

МАКАКИ-ВІДМІННИКИ

А в Таїланді теж є спеціальні курси для макак, де їх вчать збирати кокосові горіхи. Кожен випускник таких курсів збирає 500 горіхів, а "відмінники" — близько 1500 плодів. До речі, мають вони і свій "стиль" роботи: руками тримаються за пальму, а ногами зривають кокоси.

ПРИЗ – СРІБНА МИСОЧКА

В Англії проводять равликові перегони. Щоб учасники змагань не розповзалися хто куди, "бігові доріжки" присмачують шматочками моркви. Переможець отримує нагороду — срібну мисочку, на яку кладуть листя салату.

ПАПУГИ НА РОЛИКАХ

Що папуги дуже здібні учні, знають усі. Однак у переважній більшості їх вчать лише говорити людською мовою. Та папуги мають хист не тільки до цього. Вони легко вчаться їздити на велосипеді, самокаті, роликах. Звісно, роблять папуги це не в лісі, а в цирку. У місті Пафос (на острові Кіпр) артисти пташиного шоу навіть грають у баскетбол. Виступають вони із задоволенням і дуже радіють оплескам.

ХОЧЕШ – ВІР, А НІ – ТО ПЕРЕВІР...

- Кіт чує запах за 40 метрів.
- В Угорщині є Музей марципанів, де експонати виготовлені з цукру та шоколаду.
- Сонце — звичайна зірка.
- Осел може прожити 50 років.
- Табуретка з трьома ніжками ніколи не хитається.
- У Тихому океані є 1400 гір.

ДО ЗУСТРІЧІ, "ЕНФІЛД РОУД"!

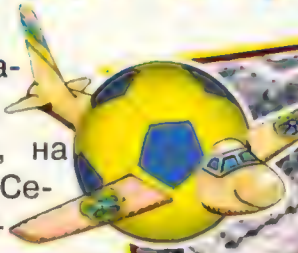

Не баріться, барвінчата, нас чекає м'ячоліт. Вирушаємо до Англії, на стадіон "Енфілд Роуд". Серед стадіонів він "довгожитель" — йому виповнилося 120 років! Спочатку тут проводив матчі "Евертон", а з 1892 року — футбольний клуб "Ліверпуль", який заснував власник стадіону.

Бачите навпроти головної трибуни дуже високу трибуну під величезним дахом? Її збудували у 1992 році до ювілею "Ліверпуля" і назвали Столітньою. Відтоді підтримати улюблену команду мають змогу 45 тисяч уболівальників.

"Енфілд Роуд" був одним із восьми стадіонів, де відбувалися ігри Чемпіонату Європи з футболу 1996 року, що проходив у Англії.

Невдовзі поблизу стадіону планують спорудити новий "Енфілд Роуд" — стадіон-красень, який вміщатиме 56 тисяч уболівальників. Тож ми з вами, барвінчата, обов'язково ще раз завітаємо сюди на своєму м'ячольоті!

КОЛЕКЦІЯ ГОЛІВ

Гол, забитий майбутнім "королем футболу" бразильцем Пеле в 1959 році у ворота "Живентуса", був справді фантастичним. Отримавши м'яч у центрі поля, він обвів чотирьох захисників, "виманив" воротаря і послав м'яч у порожні ворота. Суддя був такий вражений, що перервав гру і поздоровив молодого форварда.

На жаль, цей гол не записали на відео. Та бразильські шанувальники Пеле вирішили разом з уболівальниками, що були на тому матчі, відновити цей епізод за допомогою комп'ютерної графіки.

А тепер завдання для вас, барвінчата. Дайте відповідь на запитання: "У якому році Пеле вперше став чемпіоном світу і скільки разів у складі збірної команди Бразилії він завойовував цей титул?" Переможці отримають призи — м'ячі.

РЕПОРТАЖ ВЕДЕ...

Привіт, барвінчата! Це я, горобчик Гол. Маю для вас цікавинки, які почув нещодавно.

Коментатор веде репортаж з футбольного матчу:

— Наша команда забила чудовий гол! Суперники відповіли на нього трьома випадковими голами.

***

Зустрілися шкільні подруги:

— Ти чула, що Макс став футбольним суддею?

— Нічого дивного. Він ще у школі любив насвистувати на уроках.

ЗВІДКИ ВІН ПРИКОТИВСЯ?

Гумовий м'яч "прикотився", правильніше, "приплив" до нас із Центральної Америки. Індіанці робили його зі смоли, що капала з кори дерева. Вони називали її "каучу" — "дерево плаче". Каучуковий м'яч побачив відкривач Америки Христофор Колумб. Йому дуже сподобалося, що великий важкий м'яч високо підстрибує. Славетний мореплавець привіз гумовий колобок до Іспанії, а вже звідти він "покотився" по всіх країнах.

Як американські індіанці карали капітана команди, що програла, — читайте в наступному номері.

САМ СОБІ ТРЕНЕР

ІГРИ ДЛЯ НАВЧАННЯ ТЕХНІКИ ГРИ У ФУТБОЛ

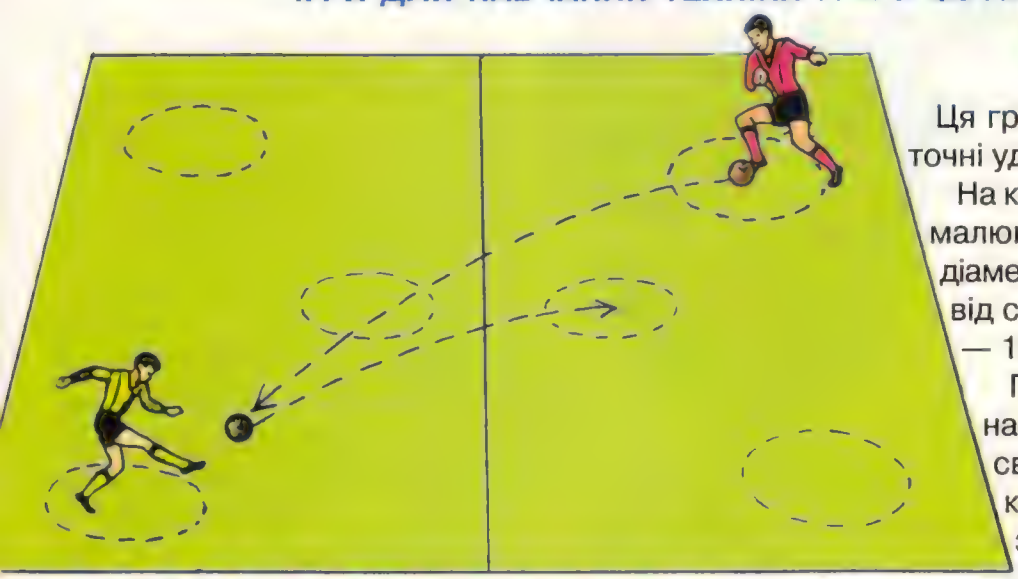

НА ТРИ КОЛА

Ця гра виробляє вміння робити точні удари по м'ячу.

На кожній половині майданчика малюють три кола по три метрі в діаметрі: перше — на відстані 10 м від середньої лінії, друге і третє — 15 м.

Грають два гравці. Кожен намагається послати м'яч зі свого кола в коло суперника. За кожну точну подачу зараховується гол.

ТАБЛО ПЕРЕМОЖЦІВ

Найсмішніші анекдоти про футбол надіслали і нагороджуються футбольними м'ячами Ірина НАГИБА з Черкаської, Володимир ШПОНАРСЬКИЙ із Житомирської, Віталій ЛАБІНСЬКИЙ із Вінницької областей.

ПЕРЕВІР СЕБЕ

Контрольні нормативи і вимоги для юних футболістів (4 клас).

Хлопчики: біг на 30 м з високого старту — 7,3—5,6 сек; стрибок у довжину з місця — 110—165 см; жонглювання м'ячем — 5—7 разів.

Дівчатка: біг на 30 м з високого старту — 7,5—6,0 сек; стрибок у довжину з місця — 100—150 см; жонглювання м'ячем — 4—6 разів.

Відповідальний за випуск А. ЯНГОЛЬ

Довга казка буде!

Віват, віват!
Мудренькі будемо!

Я, король славнозвісної країни Мудрагелії Мудрило Перший і Останній, скликаю всіх барвінчат на мудрагельську толоку, щоб повідомити радісну новину. Мого сусіду Рдумортиха визволено з полону велетня. Казок без кінця, що ви надіслали, велетню вистачить на сто років. Слухатиме й не переслухає, а значить — і менше капостей робитиме. Отож усім вам — потрійне "Ура!" А як і комусь із вас трапиться зустрітися з тим велетнем, майте у запасі кілька казок без кінця.

Жив-був собі
котик Мурчик.
Вночі він полював,
а вдень відпочивав
і пісеньку співав:
"Жив-був собі
котик Мурчик"...

Іван ПЛИСКОНОС,
Івано-Франківська обл.

— Розказати тобі про рябу корову?

— Так.

— Була ряба корова. Розказати тобі про білу корову?

— Так.

— Була біла корова. Розказати тобі про чорну корову?..

Олеся ГОРДІЙЧУК,
Чернівецька обл.

Було собі лоша,
на лобику цятка.
Було собі лоша...

Роман СІБІЛЬКОВ,
Полтавська обл.

Жили собі баранець
і його друг кабанець.
Баранець і кабанець
разом пасли сто овець.
Я спочатку починаю,
всіх людей розвеселяю.
Жили собі баранець...

Лілія СЛЕСЬ,
м. Запоріжжя

Бігла миша. Схотіла їсти, знайшла зернину: кусь-кусь та й нема. Треба пошукать зерна...

Юлія ПАХОМОВА,
Дніпропетровська обл.

Летіла сова повздовж села, долетіла до броду та бульк у воду. А мисливець ішов, ту сову знайшов, приніс її додому, поклав проти сонця на солому, щоб висохла. Та сова — повздовж села, прилетіла до броду та бульк у воду. А мисливець...

Віталій ГУДОВИЧ,
Кіровоградська обл.

Добрий жив
колись кравець:
чобітки шив для овець
і для баранця
завжди мав гостинця...
Гарна казочка оця,
почнемо її з кінця...

Микола і Катерина САС,
Черкаська обл.

В одному царстві,
в одному государстві
жив-був рибак.
Ні, не так...
В другому царстві...

Ілля КИКОТЬ,
Сумська обл.

Чи то правда,
чи то ні:
є телятко у свині,
а в корови поросятко.
Ой то правда
чи то ні...

Ірина СИРОТЮК,
Волинська обл.

— Кішка у гнізді сидить?
— Сидить.
— Лелека до гнізда
летить?
— Летить.
— А що ж нам робить?
— А що?
— Та кішка ж
у гнізді сидить?
— Сидить...

Оксана ДЯЧУК,
Донецька обл.

А найбільше велетню сподобалася казка Катерини ПИСАРЕНКО з Донецької області. Вона отримає приз — книгу.

Жив-був дід,
і був у нього кіт.
Дід любив свого кота,
який рибку за хвоста
у ставку йому ловив,
і ніколи не сварив.
Жив-був дід...

А тепер мій сусіда Рдумортих збирається на чемпіонат оповідачів-брехунців і чекає від вас небилиць, які закінчувалися б словами: "Цить, не плач, спечем калач, медом помажем, тобі покажем, самі з'їмо, тобі не дамо!" Хай вони будуть невеликими, але веселими. За найкращу Рдумортих обіцяв приз.

Художник Н. АНІКІНА

Кокосовим горіхом ласував кожен. Якщо не цілим, то кокосовою стружкою в цукерках, тортах, на пасках. Ростуть кокосові пальми в тропіках, на берегах морів і океанів. Їх там ніхто не садить. Горіхи самі розселяються, мандруючи від острова до острова. У воді можуть бути 100 днів, пропливаючи тисячі кілометрів. У ній і проростають, а дістався суші, вкорінюються. Живе пальма 100 років, даруючи людям чи струшуючи у воду до 450 горіхів щороку.

КОКОС любить сіль?

Ці пальми сягають 30 метрів заввишки. Часто їхні стовбури нахилені до моря — ось як горіхи потрапляють у море. Кокосові пальми люблять солону воду — щороку вони потребують, як наші яблуні добрива, майже півтора кілограма солі. Достигають кокоси довго — майже цілий рік. А важить такий "горішок" 1—2 кілограми.

Тамтешні жителі називають кокосову пальму "деревом життя". З її деревини тут будують житла, які вкривають пальмовим листям. А ще з неї майструють меблі. З м'якоті горіха отримують олію. Зі шкаралупи виготовляють посуд, ґудзики, прикраси. Із волокна, яким усередині встелений горіх (койри), плетуть мотузки, рибальські сіті, шиють матраци.

Хто тримав цілий кокос у руках, той знає, як непросто з'їсти його. Можна півдня прововтузитися, поки дістанеш чудову м'якоть (її називають копра) чи "кокосове молоко". У Бірмі навіть змагання з розрубування кокосових горіхів проводять. Плоди для них зривають в один день і з одного дерева.

Грецька народна казка

Хлопчик-М

Жили-собі були дід і баба, а дітей у них не було. Якось дід і каже бабі:

— От якби у нас був синок, високий та дужий, поміч мали б!..

— Нам якби синочка завбільшки з мізинчик, і то було б добре, — докинула баба.

Не встигла вона доказати, як перед ними з'явився хлопчик із мізинчик завбільшки. Зраділи старі й назвали його Хлопчик-Мізинчик.

Якось Хлопчик-Мізинчик гуляв у лузі, а там пасся віл. Він не помітив Хлопчика-Мізинчика, бо той був нижче трави, і спас його разом з травою. Перелякався бідолашний віл, але що поробиш!.. Пішов він до струмочка — напитися води. Розкрив рота, а звідти вистрибнув Хлопчик-Мізинчик — і просто в воду! Вода понесла його далеко-далеко повз виноградники, поля й винесла аж на морський берег.

— Я врятований! — радісно вигукнув Хлопчик-Мізинчик і сів на пісок погрітися. Раптом він побачив щось велике і кругле. Воно стогнало:

— Хлопчику-Мізинчику, допоможи мені стати на ноги, я для тебе все зроблю, що тільки забажаєш!

— А ти хто?

— Я морська черепаха. Тут проходив якийсь чоловік і перевернув мене, мабуть, щоб по дорозі назад забрати. Допоможи мені, любий Хлопчику-Мізинчику!

Хлопчик-Мізинчик зібрався з силами й перевернув черепаху.

— Спасибі, любий! Чим я можу віддячити за твою доброту? — спитала та.

— Я б хотів, щоб ти відвела мене до моїх батьків, а у них щоб були завжди харчі і тепла одежа. Ми люди бідні. Але де все це дістанеш! Навкруги лише пісок!..

Черепаха засміялася:

— Сідай на мене — і побачиш!

Мізинчик

Хлопчик-Мізинчик виліз на черепаху, і вони скоро дісталися печери. А в печері було повно золота, перлів, діамантів.

— Набирай, скільки можеш донести, — мовила черепаха. — Тепер ви матимете і теплу одежу, і харчі.

І черепаха зникла. Хлопчик-Мізинчик узяв трохи золота, перлів, діамантів і повернувся додому. Дуже зраділи дід і баба, коли побачили живого і здорового Хлопчика-Мізинчика. Від того часу вони ніколи не бідували.

Переказ із новогрецької
Василя СТЕПАНЕНКА
Художник І. ЗУБКІВСЬКА

Міністерство охорони загадок закінчує створювати абетку українських народних загадок. Сьогодні маєш загадки, відгадки на які починаються літерами Ш, Я. Біля відгадок, розміщених унизу, запиши відповідні номери. Потім відповіді з указаними номерами загадок перепиши на окремий аркуш паперу (не псуй журнал — матимеш власну абетку загадок) і надішли до редакції.

Абетка
УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ЗАГАДОК

1. **Без дна, без покривки повна діжка талапавки (рідини).**
2. **Хто хвіст залишає, а від ворога втікає?**
3. **Не людина, а живе в хатці.**
4. **Виса висить,**
   хода ходить,
   виса впала,
   хода з'їла.
5. **Входять у неї сліпими, а виходять зрячими.**
6. **Крутиться, вертиться, а в ополонку не впаде.**
7. **Чим більше з неї береш, тим більшою вона стає.**
8. **З хатинки малий гість вийде; ні один, ні другий раз більше туди не зайде.**

Школа
Шпак
Яблуко і свиня
Язик
Яйце
Яйце і курчатко
Яма
Ящірка

ВІДПОВІДІ НА ЗАГАДКИ, надруковані у № 5

Цвях 3
Цибуля 1
Цукор 2
Часник 4
Черепаха 6
Човен, весло, вода 7
Чорнило 8
Чумацький Шлях 5

ЗВІДКИ СТИРЧИТЬ НІС?

Кажуть, ніс завжди лізе туди, куди не просять, — така вже в нього вдача. Але цього разу він десь зник. Отож спробуй знайти його і поставити замість пропущених літер у словах. Що з того вийде — ніс підкаже.

А □ □ □
МІ □ □ □ ТР
Д □ □ □ ТЕР
ТЕ □ □ □

КА □ □ □ ТРА
АКОРДЕО □ □ □ Т
МАШИ □ □ □ Т
АДМІ □ □ □ ТРАЦІЯ

РЕБУСИ В ЛІТЕРІ "І"

Прочитай слова — їх має бути десять.

МАТЕМАТИЧНА ГРАМАТИКА

Це дуже проста математика. Але віднімати і додавати треба не числа й цифри, а букви й склади. У результаті цих дій отримаєте знайоме слово. Наприклад: порт + рет = портрет.

ЗОЛОТО - ЛОТО + ШИТ =
ЛІНІЙ + КА - ЙКА + Я =
КНОП + КА - ОПКА + ИГА =
ПАР + КАН - КАН + ТА =
ВЧИНОК - НОК + ТЕЛЬ =
РУ + КАВ - КАВ + ЧКА =
СЛО + ВО - О + НИК =
ШКО + ДА - ДА + ЛА =
МАКА + Р - АР + СИМ =

ЩО СКАЗАЛА ЖАБА?

Чи відомо тобі, що жаби найбільше люблять народні приказки та прислів'я, особливо ті, які стосуються саме їх. Поміркуй і переклади з жаб'ячої мови на зрозумілу відоме українське прислів'я.

КВА - КО - КВА - ЖНА - КВА - ЖА - КВА - БА - КВА - СВО - КВА - Є - КВА - БО - КВА - ЛО - КВА - ТО - КВА - ХВА - КВА - ЛИ - КВА - ТЬ.

ОДНЕ ДЛЯ ДВОХ

Добери таке слово, яке стане закінченням першого і початком другого.

ГА(...)АРОНИ
БАМ(...)ЕТ
БУК(...)ОП
ГОСПО(...)УНОК
ПАСА(...)АФА

Підготував
Ігор СІЧОВИК

Чарівник-мандрівник Гіпноз Забувайло часто забуває свої справжні пригоди, а натомість розповідає дуже схожі на правду вигадки. Спробуй розпізнати, яка з двох історій правдива.

Удома чарівник має акваріум з екзотичними рибами. Тут є морські коники, риба-голка, електричний вугор, риба-півень. Нещодавно він додав до своєї колекції п'ятиметрову рибу-ремінь. Вона була така важка, що Гіпноз покликав на допомогу трьох друзів, аби вкинути її до акваріума.

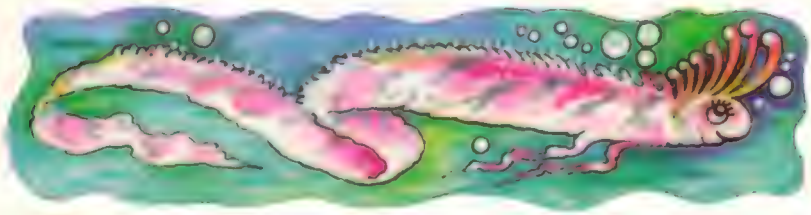

Перетинаючи Індійський океан, чарівник зустрівся з грізною рибою-шаблею. Вона розрубала його човен навпіл. Добре, що її шабля-ніс зламалась, а то й самому Гіпнозу було б непереливки.

Серед тих, хто розпізнає 12 правдивих історій, розігруватимуться 12 призів, у тому числі й фотоапарат. Відповіді до редакції слід надсилати не щомісяця, а наприкінці конкурсу.

У куточку чергувала Віра МАЛІЙ

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ, вміщені у № 5

Рослини. Чайнворд. **1.** Гладіолус. **2.** Соняшник. **3.** Каштан. **4.** Незабудка. **5.** Акація. **6.** Ялина. **7.** Абрикос. **8.** Суниця. **9.** Яблуко. **10.** Овес. **11.** Спориш. **12.** Шипшина. **13.** Аїр. **14.** Ряска.

Скільки цукерок? 32 цукерки, спочатку було 5 тарілок.

Хто ходить? Рогові граблі ходять по горі. Гребінець.

Прикмета. Дощ у травні — врожай справний.

БАРВІНЧАТКО!

Відповіді на завдання і конкурси цього номера надсилай на окремих аркушах паперу (в одному конверті) і на кожному зазначай свої прізвище, ім'я, адресу. Так у тебе буде більше можливостей виграти один із призів.

РОЗУМНИКИ Й РОЗУМНИЦІ!

Щомісяця серед тих, хто правильно відповідатиме на всі завдання з моєї торбинки, розігруватиметься приз. А приз № 4 — книгу — вибороли читачі Великобубнівської сільської бібліотеки Сумської області.

ДЯДЕЧКО ЗАПИТАЛЬНИК

Художник І. ПОМЕРАНЦЕВА

МАЙДАН ЛУСТУНІВ

Володимир СЕНЦОВСЬКИЙ

КОНИК-СОНЯШНИК

Коня запряжу я,
Під'їду до хати.
Сідайте, матусю,
І ви, любий тату!

Поїдемо в гості
До літнього лісу,
До сірого вовка
І хитрого лиса.

До річки в тумані,
На сонячні луки,
Поки, мов пташина,
Сплять тихо розлуки.

До теплого дощика,
Що витче веселку, —
Під нею кленочком
Росту я маленький.

Поки ще гостює
В нас зоряна казка, —
На коника —
соняшника
Сідайте, будь ласка!

ПРОВУЛОК ЗАГАДКОВИЙ

Хто співає, свище й плаче, а ніхто його не бачє?

ВУЛИЦЯ РОЗУМНИКІВ

5 дерев росте в ряд на відстані 5 метрів одне від одного. Яка відстань між крайніми деревами?

УЗВІЗ КМІТЛИВИХ

Прочитай приказку.

ЩОД ЬТИЧОМАН, ОКЧЕНОС ЬТИШУСИВ, А ІНЙУБ ИРТІВ УВОЛОГ ЬТУШЕЧЗОР.

ВІДПОВІДІ НА ЗАВДАННЯ, надруковані у № 5

Джміль. Канікули, морозиво. Ключ, який ближче до кота.

Це твоя Україна

ВИНИКНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА І ЗАПОРОЗЬКОЇ СІЧІ*

Оксана ДАНИЛЕВСЬКА

Період від кінця п'ятнадцятого до кінця вісімнадцятого століття в історії України називають козацьким.

Початок козацької доби припадає на часи, коли українці не мали своєї держави. Литовське князівство, до складу якого входили українські землі, не дбало про їх захист від нападів татарських орд і турецьких військ. Вороги спустошували українські села й міста, забирали людей у полон.

На захист рідної землі стали українські воїни, які іменували себе козаками. Їх приваблювали родючі, багаті на дичину й рибу землі за Дніпровими порогами* (звідси й назва — запорозькі), де вони збирались у загони. На Запорожжі козаки будували укріплені фортеці — Січі. Згодом Запорозькою Січчю вони називали не лише козацьку столицю, а й усі козацькі землі за Дніпровими порогами із зимівниками, хуторами, містечками.*

На Січ приймали лише неодружених чоловіків. Жодна жінка ніколи не ступала на її територію. Життя запоржців минало в походах, битвах. Були вони сміливими, вправними воїнами, вмілими будівничими. Понад усе цінували волю, любов до рідного краю, відвагу, кмітливість і, звичайно, гумор.

КОЗАЦЬКИМИ ШЛЯХАМИ

—Годі ховатися! — долинуло згори.

Хлопчина причаївся у байраку і мовчав. У степу різних людей зустрінеш. Може, ці вистежують утікачів, щоб відтак продати їх у турецьку неволю. Тож краще поберегтися.

Та міцні руки ухопили його й поставили на ноги. "Таки не врятувався! — майнуло в голові. — Що ж робити?"

Він побачив перед собою двох незнайомців — кремезних* засмаглих вершників з довгими вусами. Вбрання мали незвичне: біла українська сорочка, яскраві, схожі на турецькі, шаровари, в обох на шиї хрести. Були суворі на вигляд і пильно дивилися на нього. Та найбільше здивували хлопця довгі пасма волосся на поголених головах. "Справжні тобі оселедці", — подумав він.

— То хто ж ти будеш? — запитав один.

Хлопчина лише зиркнув на нього спідлоба.

— Певно, малому з переляку мову одібрало, — додав другий. — Скажи хоч, як звешся. Чи ти, може, вовкулака* якийсь? — пожартував він.

Не дочекавшись відповіді, степовики заходилися розпалювати багаття.

От що, хлопче, — сказав старший на вигляд. — Видно, не один день ти вже у степу. Раз досі не пропав, добру кебету* маєш. Посидь тут, доглянь вогнище та навари каші. Ось казанець з водою, харчі у торбі. А ми гайнемо в степ, подивимось, чи все спокійно.

* Продовження. Початок у № 1—5, 2005 р.

"Може, втекти?" — подумав хлопчина, коли вершники зникли за обрієм. Та голод нагадав про себе, і він заходився варити кашу.

Уже кілька днів він у степу. Ординці спалили його рідне село, батька вбили, маму і сестру взяли в полон, а йому вдалося втекти. Ховався від найменшого шурхоту, щоб не потрапити їм до рук.

За годину-другу степовики повернулися.

— Та цей хлопець — справжній джура*! — сказав весело старший. — Спробуємо, якої каші наварив.

Степовики сіли біля багаття, запросили й малого пообідати з ними. Їли з апетитом та все прихвалювали кашовара. А тому дуже кортіло дізнатися, хто вони, але спитати не наважувався. Дивувався лише, коли чув у розмові знайомі назви сіл, річок. "Певно, з наших місць", — вирішив він.

Пообідавши, степовики тихо заспівали:

Годі тобі, пане-брате,
Гринджоли малювати,*
Бери шаблю гостру, довгу
Та йди воювати!..
Ой ти станеш з шабелькою,
А я з кулаками,
Ой щоб слава не пропала
Поміж козаками.

"Та це ж козаки! — зрадів хлопчина. — Це вони рятують невільників, коли їх женуть степом ординці!"

Він згадав розповіді батька про мужніх і сміливих людей, які живуть за порогами Дніпра й воюють у Дикому Полі* з турецькими і татарськими ордами, захищають рідну землю. "Шкода, що не було їх поблизу того страшного дня, коли гнали в турецьку неволю маму, сестру, односельців", — з жалем подумав хлопчина, поглядаючи на козацьку зброю.

— Чого засумував, джуро? Може, хоч тепер скажеш, як тебе величати? — спитав старший.

— Максимом...

— Нам пора вирушати, Максиме. Як відчуваєш у собі силу й спритність, якщо ти кмітливий і слухняний, не боїшся труднощів, то приставай до нас. А минулим не журися. Знайдеш собі серед козаків побратима, що стане тобі вірнішим за рідного брата, допоможе в бою й розрадить у тузі. За матінку ж буде рідна земля. Натруси її в чоботи — від ворожої кулі врятує.

Так почалося в Максима нове життя, сповнене тривог і випробувань, — життя козацького джури.

ПОКЛИК СЕРЦЯ

Темна ніч опустилась на турецьку столицю. Ніщо не порушує млосної тиші. Аж раптом — лемент у палаці султана*. Вартові кинулися до порушника спокою. Крізь шум і гам долинають їхні перегуки:

— Ти глянь! Третю добу кляне султана і нас разом із ним козак, що за ребро на гак підвішений.

— То він і досі живий?!

— Ти ж чуєш. І де тільки сила береться: три дні висить, а вмирати, видно, не збирається. Обіцяє, що помстяться нам козаки!

— Чи знаєш, хто він такий?

— Кажуть, ватажок козаків, князь Дмитро Вишневецький. Давно прагнув наш султан здобути його голову.

— Мабуть, він і справді дуже небезпечний.

— Ще й який! І до нього дошкуляли нам козаки у пониззі Дніпра. Та поки вони діяли нарізно, ми ще могли змагатися з ними. А відколи князь Вишневецький об'єднав усі козацькі загони, стало нам непереливки. Тямуща голова цей князь! Недарма султан обіцяв подарувати йому життя, якщо погодиться служити йому. Але той відмовився. За це терпить страшні муки, та не кається. І пече нас гнівним словом, від якого й небо може впасти...

Назавжди залишилися в народі розповіді про лицарську загибель князя Дмитра Вишневецького. Казали, що після його смерті султанові слуги вийняли з грудей і з'їли серце мужнього козака — вірили, що зможуть стати такими ж мужніми й витривалими. Але марні були їхні сподівання. Не могло козацьке серце прислужитися ворогам. Бо було воно сповнене великою любов'ю до рідної землі і ненавистю до тих, хто прагнув її поневолити.

Дмитро Вишневецький (у народних думах — Байда) був мудрою, енергійною людиною. Щоб захистити українські землі від татарських і турецьких орд, він зібрав розрізнені козацькі загони і в 1552 році збудував на острові Хортиця великий замок — першу козацьку фортецю. Козаки відбивали напади ворогів, визволяли людей з татарського полону. Згодом Вишневецький водив своє військо у сміливі походи на Крим, руйнував турецькі фортеці на Чорному морі. Вороги боялися й ненавиділи його.

Кримський хан* вирішив знищити козацьку фортецю. Взимку 1556 року його військо взяло її в облогу, але татари не змогли здолати козаків і відступили. Та влітку вони повернулися сюди з підмогою — турецьким військом. Козаки захищалися відчайдушно, але сили були нерівні. Вишневецький зумів урятувати своє військо. Запорожці непомітно на чайках (козацьких човнах) покинули острів. Розлючені вороги зруйнували фортецю.

Невдовзі гетьман* Вишневецький знову зібрав чимале козацьке військо і продовжив боротьбу з ворогами.

Після героїчної загибелі гетьмана народ уславив його у думах та піснях. А козаки будували нові фортеці, захищали Україну від ворогів на півдні.

(Далі буде)

СЛОВНИЧОК НЕЗРОЗУМІЛИХ СЛІВ, позначених у тексті зірочками

козак — у п'ятнадцятому — вісімнадцятому столітті — вільна людина з кріпаків або міської бідноти, що втекла на південь України і боролася проти татаро-турецьких і польських поневолювачів;

пороги — кам'янисте підвищення дна, що порушує спокійну течію річки;

кремезний — широкоплечий, міцний;

вовкулака — міфічна істота — обернена на вовка людина, перевертень;

кебета — розум;

джура — хлопчик-підліток, який приставав до козацького товариства і оволодівав військовим мистецтвом;

гринджоли — низькі широкі сани;

Дике Поле — незаселені степи на півдні України;

султан — титул верховного правителя у багатьох мусульманських країнах, зокрема в Туреччині;

хан — титул правителя у багатьох країнах Сходу в ті часи;

гетьман — ватажок козацького війська Запорозької Січі.

Художник В. БАРИБА

— Гав! А... це ви, барвінчата, проходьте. Не відразу вас упізнав. Таким гостям, як ви, в Роботоленді раді.

СВИНКА-МАШИНКА ДАСТЬ МОЛОЧКА

Не лякайтесь, друзі, це нас зустрів робот-собака. Він пильнує, щоб до Роботоленду не пробрались злодії. В Англії дуже багато людей купують таких сторожів для охорони власних будинків. Робот-собака прислухається до всіх звуків і, як тільки зачує когось чужого, починає гавкати.

А ось такий робот-пристрій працює на одній птахофабриці у Франції. Її господарі не нахваляться старанним помічником. Він не тільки рахує курчат, а й робить їм щеплення від хвороб. Окрім цього, робот підрізує їм дзьобики, щоб не пошкрябали одне одного.

Робот-свинка приїхав до Роботоленду з Канади. Маленькі поросятка не бояться його, бо він, як мама, вміє рохкати. А ще підігріває молочко і подає його в гумові соски, а паці смокчуть. Свинка-машинка замінює живу маму — одночасно може годувати вісьмох пациків.

Тепер пригадайте одну з оповідок уславленого барона Мюнхгаузена — про те, як він опинився в шлунку велетенської риби. Найправдивіший у світі оповідач там ходив, стрибав і навіть витанцьовував навприсядки, щоб риба не з'їла його. Ми з вами зараз повторимо цю пригоду. Однак зовсім з іншою метою — подивимось, що там всередині у кальмара. Не живого кальмара (хіба знайдуться такі сміливці!), а кальмара-робота. І навіть можемо покерувати ним ізсередини — ось так хай порухає своїми щупальцями.

Та якщо не наважуєтеся залазити всередину кальмара, то стрибаймо в жирафу —побачимо, як вона порається зі своєю довгою шиєю. Вліво — вправо, вниз — угору. Молодець! Ось такий Роботопарк їздить від одного американського штату до іншого, і відвідувачі не тільки розважаються, а й вчать зоологію. У ньому є вісім біомеханічних пристроїв: кальмар, жирафа, носоріг, коник, муха, хамелеон, качконіс, кажан.

Наступна наша екскурсія до Роботоленду буде секретною. Чому? Читайте у № 9.

ЯКОГО КОЛЬОРУ СЛОВО "РОБОТ"?

Слово "робот" сірий колір має,
Тому що він сталевий і сталеві нерви має.

Віталій ТЕРЕЩУК, Вінницька обл.

Робот — кольору роботи,
до неї він має охоту.
Робот день і ніч працює:
щось будує, щось рахує
щогодини, щохвилини...
Робот — помічник людини!

Микола САС, Черкаська обл.

"Робот" — слово срібне-срібне
І до місяця подібне.

Віталій ФЕРЕНЕЦЬ, Житомирська обл.

Слово "робот" — сірого, сумного кольору. Думаю, що робот почувається самотньо.

Діана ЗЕЙКАН, Закарпатська обл.

А переможцем стала і нагороджується книгою Олена БАРАНЧУК із Вінницької області:

Слово "робот" — кольору сильного, впертого, завзятого і на гвинтики багатого.

Біла пандочка

Няв-гав-цвірінь-привіт, шановні телеглядачі-барвінчата!

Це я, кіт Бегемот, на прізвисько Балакучий, для друзів — просто Балакучий Мотя, журналіст телекомпанії "Няв + гав + цвірінь" знову запрошую вас у телемандрівку в живий світ нашої планети.

Веду репортаж з Китаю. Бо тільки в тутешніх горах можна зустріти великих панд, яких на світі залишилося дуже мало — приблизно тисяча. Ось мені назустріч іде мама-ведмедиця з чорними лапами, вухами і темними "окулярами" навколо очей із зовсім біленькою маленькою, як кошеня, пандочкою.

Наближатися дуже не буду, а так, звіддаля, спробую поставити кілька запитань.

— Вам великий привіт від українських бурих ведмедів. Скажіть, а чому ваше маля зовсім біле?

— Пандочки народжуються білими, чорні плями з'являються на їхніх шубках лише через тиждень.

— А довго ви носитимете маля на руках?

— Чотири місяці, бо воно не вміє ходити.

— Вибачте, але чому ви увесь час жуєте? Адже це, так би мовити, нечемно.

— Це ви мені вибачте, що увесь час жую. Ми, панди, їмо переважно бамбук, а він містить дуже мало поживних речовин. Тож і доводиться нам жувати 14 годин на добу.

— Ось чому вас називають бамбуковими ведмедями!

— Правильно. А через те, що люди знищують бамбукові ліси, нам скоро не буде чого їсти. Скажи, Мотю, про це усім по телевізору.

— Неодмінно скажу. Чи можна погладити вашу шубу?

— А чого ж — бачу, ти не заподієш нам шкоди.

— Ваше хутро густе й пухнасте — мабуть, така шуба дуже тепла. Скажіть, а чи правда, що колись панди були хижаками?

— Так, дуже давно — 20 мільйонів років тому. Мені про це розповідала прапрабабуся, а вона була професором-пандознавцем. Перекажи своїм барвінчатам, що ми, сучасні панди, їмо переважно бамбук. Хай приїздять у гості — не бояться.

— Дякую за запрошення. Живіть ще багато років на нашій планеті, бамбукові ведмеді!

ТРЕНУЙ ПАМ'ЯТЬ!

І не думай, барвінчатко, що влітку в твоєї пам'яті теж канікули. Ану ж як вона забуде, що тобі хочеться морозива? Чи про те, що ти домовився з друзями покататися на скейті? Щоб цього не сталося, потренуй пам'ять, пограйся з нею, перевір її.

Ця гра перевіряє зорову пам'ять. Грати можна з друзями — на швидкість. Прочитай уважно 10 пар слів і спробуй їх запам'ятати. Закрий написане зліва аркушем паперу. А тепер спробуй відновити пари.

ТИГР — КІТ	ТИГР —
ВОДА — ЛІД	ВОДА —
ДЕРЕВО — ЛИСТОК	ДЕРЕВО —
МЕД — БДЖОЛА	МЕД —
МОРЕ — РИБА	МОРЕ —
ШПАК — ЛІТАК	ШПАК —
КОЛЕСО — МАШИНА	КОЛЕСО —
ШКОЛА — ОЦІНКА	ШКОЛА —
НІЧ — ЛІЖКО	НІЧ —
ЛІТО — МОРОЗИВО	ЛІТО —

ПОЧАТКОВА ШКОЛА — ПРО ЛІВШІВ, ФОЛЬКЛОР І РОЗУМНИКІВ

Барвінчата! Ваші вчителі і під час канікул дбають про вас — готуються вже до нового навчального року. А допомагає їм у цьому журнал "Початкова школа". У його червневому номері, зокрема, вміщено поради, як використовувати фольклор на уроках природознавства. Розповідається про лівшів (шульгів), про те, чи треба їх переучувати на правшів, подано тести на визначення рукості дітей.

У статті "Економіка для наймолодших" і ваші батьки знайдуть поради, як правильно розподілити обов'язки в сім'ї. Друкується сценарій свята Івана Купала з текстами і нотами пісень. Наведено підсумки всеукраїнського конкурсу "Колосок-2004", в якому змагалися розумники, у тому числі й учні початкових класів.

Всесвітні перегони на жирафах

Хто ще не бував на всесвітніх перегонах на жирафах — мерщій на острів Траж у морі Хімс (читай навпаки)! А влаштовують їх тут господарі "Веселого коша", славні козарлюги Гриць Всезнайло та Ясь Всевмійло. Сьогодні в перегонах стартують барвінчата-сміхотунчики:

Учителька попросила Андрійка провідміняти дієслово "ходити".

— Я йду... Ти йдеш...

— Швидше, Андрійку!

— Я біжу... Ти біжиш...

Поліна КУЛІНІЧ, м. Кіровоград

— Тату, купи мені інший портфель, — просить син.

— Навіщо? Цей же ще зовсім новий.

— Мені потрібен менший.

— Чому?

— Бо цим незручно битися.

Ольга КОВТУН, Чернігівська обл.

— Чим відрізняється людина від тварини? — запитує вчителька на уроці.

— У тварин немає грошей, і вони не можуть купити собі їжу, — відповів Петрик.

Софія ФЕДЧУН, м. Суми

— Мамо! Чому холодильник трясеться? Він змерз?

Лілія ХОМЗІНА, Полтавська обл.

— Мамо, а я знаю, чому руки треба мити з милом, — каже Іринка.

— Чому?

— Мило зайде мікробам в очі, і вони втечуть.

Олена КУДРЯВЧЕНКО, Одеська обл.

Дівчинка, граючись із їжачком, сумно каже:

— Погано бути їжачком.

— Чому?

— Ніхто його не погладить.

Наталка ЛУЦЕНКО, Сумська обл.

Син п'ять хвилин почитав книжку і відклав її вбік:

— У мене перерва.

— Та яка перерва! — каже мама. — Читати — це ж так цікаво, наче в кіно.

— Ну, якщо це кіно, тоді у мене рекламна пауза.

Віктор КАМІНСЬКИЙ, Вінницька обл.

Найсмішніше слово

Це слово "кулеб'яка". Коли бабуся спекла її, вона була дуже красива й запашна. Та коли бабуся сказала її назву, то ми з братом відмовились їсти, бо в назві є слово "бяка". Апетит пропав.

Світлана КОЛОДОЧКА, м. Харків

Найсмішніше слово — "квасілька". Так моя бабуся називає квасолю.

Вікторія ВЕРНИГОРА, Київська обл.

У нас в селі кажуть: "Сідай на бамбетель". Це дуже смішне слово, а означає воно "канапа".

Андрій ІВАНЧУК, Івано-Франківська обл.

Сміхотунчики! А для вас яке слово найсмішніше?

Художник В. ДУНАЄВА

ВИСОКІ ВІДЗНАКИ — ГРОМАДЯНАМ БАРВІНКОВОЇ РЕСПУБЛІКИ

За активність у виконанні завдань журналу, виявлені при цьому допитливість, прагнення до саморозвитку президент Барвінок спеціальним Дипломом відзначив (Продовження списку. Початок див. у № 5, стор. 28):

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ: СИРОТЮК І., САМОЙЛЕНКО Б., САРАПІНУ А., НАУМЦЯ С., СІРАШ Ю., МИРОНЮК О., ГРИЦАЇВ Катерину та Олександра, ГАВРИЛЮКА М.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСТЬ: СЧАСТЛИВУ В., БУДЯКА П., БЄЛІКІВ Анну і Станіслава, ГОРДІЙЧУКА О., ГРЕЧИНУ В., НЕСТЕРОВУ А., ЛОБОДУ В., РУДЬ А., ГУРТОВУ М., БОЙКО Н., ПОСВАЛЮК Ю., ГРИГОРОВИЧА О., ПРЕД П., ЮСЮКА А., САВІНУ К., ЦИБАНЬ Т., учнів 1 класу Дніпровокам'янської середньої школи.

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ: ЛІКА О., ПИСАРЕНКО К., ДЯЧУК О., СОКОЛОВА Ю., ГУСЄВА С.

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ: НАНІВСЬКУ А., ГЕРМАНЧУК Т., ТИМОЩУК О., САВЧУК Б., СТАНИНЦЯ М., СТАШКО М., ГАЙДАМАКУ І., ДАВИДЮК А., ГРУДЗЕВИЧ Т., КРИЖАНІВСЬКУ В., АЛЕКСІЙЧУКА М., ЗАНУЗДАНОВУ А., ЖАВРУК Н., ШПОНАРСЬКОГО В., НАДВОРНУ А.

ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ: БОБОНИЧ В., АЖНЮК О., СТАНИНЦЯ М., МАКАРЕНКА О., ШОМОДІ М., БОРШОШІВ Ніку і Євгенія, КОВАЧ К., ФЕЄР В.

ЗАПОРІЗЬКА ОБЛАСТЬ: БУРКОТ В., СЛЕСЬ Л., СЄЧІНУ К., БОЙКО Є., САЛІЯ О., ВОВК І., НІКІТІНУ К., ПРИТУЛУ М.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСТЬ: ІВАНЧУКА А., УРСУЛ М., БОДНАРАШЕК Ю., ЗАГРІЙЧУКА В., ГНОТ М., ПЛИСКОНОСА І., МІСЬКЕВИЧ В., КАЧАКА А.

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ: ФІЛОНЕНКО К., ГАЙВАСА В., ПАВЛОВИХ Тамілу та Марину, М'ЯСКОВСЬКУ Т., ГУДОВИЧА В., КИРИЛЮК І., СОКОЛОВА О., БІДЕНКА Є., КАЛІНІЧЕНКО С., КОРНЄВА І., МАСЛІЙ О., СКОПЕНКО Ю., ТКАЧЕНКА А., ШЕРЕМЕТ Н., СМАГЛІЄНКО О.

КРИМ: КРІСТІНУ Н., МИХЕЄВА І.

КИЇВ: КАЗАКА В., БЕЗСМЕРТНУ М., ГОНЧАРУК А., ФЕДОРЦОВУ Л., КОВАЛЬСЬКУ Л., МАНІТУ Н., ЛУКОВИЧ М., МАТЕЙЧИКА П., СЕЛЕЗНЬОВА О., ЧАДЮК М., НЕЩЕРЕТА А., НАУМЕНКА А., АРТЮХ С.

КИЇВСЬКА ОБЛАСТЬ: БАКАЛА А., РЕМЕНЮК О., ЛИХОВИДА Р., ГАВРИЛЮК А., ТУПЧІЙ І., ПИЛИПЧЕНКА Р., СОЛОВ'Я Р., БІЛЯНІВСЬКОГО А., ВЕРНИГОРУ В., СТОЛЯРЦЯ П., СТРИГУН К., ШУЛЬГУ Ю., УСТІНОВУ Є., ЯРЕНКА Ю., ЛЮБЧЕНКА Є., СІКАЧИНУ Т., ПЯСКІВСЬКУ О., ЧУМАКА Б., СОРОКУ А., МАЙСТРЕНКА В.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ: ЛАЗУРЕНКО В., СУМЧЕНКО О.

ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСТЬ: ІВАЩУКА М., ГОРІШНЬОГО О., БОЙКА С., ДУБИК Г., СПОДАР О.,СЬОМІНА В., ТЮРДЬО О., ГРЕСЬКА В., ПЕЛЕНЯ О., ЮРЧИК А., ПІСКОЗУБ Д.

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ: МОСКАЛЕНКО Н., КУРЧЕНКО І., ДЖАВАДОВУ І., ВЕРЕТЮК В., САЛАШИНСЬКУ Я., БУЦИК В., КІЗЕЙКОВУ А., ЧЕРНЕЖЕНКО В., ОЛЕЙНІКІВ Ганну та Ігоря, ЗАГОРОДНЬОГО Т., РОЖНОВУ І., ЧЕКЕТУ Ю., ОСАДЧОГО С., АБРАМЯН М., ЧЕРНЯВСЬКУ С., ОСАДЧУ І.

(Див. далі стор. 31.)

"БАРВІНОК" ЩИРО ВІТАЄ ЧЕРВНЕВИХ ІМЕНИННИКІВ

Продовження привітань на стор. 31

Анастасію АКУЛОВУ

Тетяну АЛЕКСАНДРУК
Володимира АЛЕКСАНДРУКА
Юлію АНДРІЇШИН
Ольгу АРНАУТ

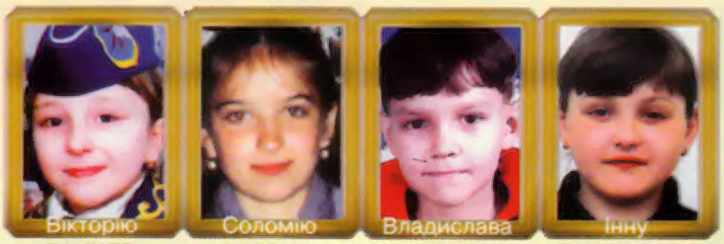
Вікторію БАНЦЕР
Соломію БАРДИН
Владислава БАРЗІОНА
Інну БЕЗНОСЮК

Ілону БІЛЕЦЬ
Романа БОБИЛЬОВА
Миколу ВАРИЧА
Вікторію ВАСІЧ

Станіслава ВЕРНИГОРУ
Марію-Луїзу ВОРОНОВУ
Олену ВОРОНЯНСЬКУ
Владиславу ГОЛІНЬКО

Вікторію ГУСАРЬОНОК
Анастасію ДЕМ'ЯНІВ
Анастасію ЗАЄЦЬ
Олену ЗОЛОТАШКО

Євгенію ЄЛОВСЬКУ
Андрія КІЛИКА
Олександра КОЗАЧУКА
Тетяну КОЗІНУ

Ніну КРАВЕЦЬ
Анну КУЛИК
Катерину ЛАВРИНОВИЧ
Катерину ЛАНОВУ

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ, БАРВІНЧАТА!

ЯСКИНЯ ПРИВИДІВ*

Відважний привіт усім страшкам!

"Яскиня (печера) привидів" уже чекає нас. Знімаємо стоппривидовий замок і роздивляємося, так би мовити, портрети привидів. Ось цей морський пейзаж не випадково тут — на ньому не звичайний корабель, а корабель-привид "Летючий голландець". Він затонув у 1600 році біля мису Доброї Надії. Його капітана було проклято: щоб він вічно плавав морями та океанами, ніде не кидаючи якоря. Відтоді вітрильник-привид і лякає всіх мореплавців, час від часу несподівано з'являючись неподалік суден і так само раптово зникаючи. Зустріч із ним, за легендою, віщує загибель корабля.

А цей експонат — картину з ліфтом — нам надіслали мисливці за привидами з Уельсу (Великобританія). Там три десятки років тому зносили старий готель. Електричний струм відключили, однак ліфт продовжував працювати. Кажуть, то був привид.

Так, сучасні привиди не цураються техніки. Деякі з них вселяються навіть у комп'ютери. Погляньте на фото монітора з привидом. Його нашій колекції портретів привидів подарував комп'ютерний хакер. Він сам любить полазити-побешкетувати в чужих комп'ютерах — і до нього завітав незваний "гість".

На цьому малюнку ми бачимо CD-плеєр... Ой, він відкривається, і прямісінько на нас летить диск... Тікаймо! Ось так швиденько зачиняємо

"Яскиню привидів" стоппривидовим замком. Однак ми повернемося сюди — лише трішки сміливості назбираємо.

*Продовження. Початок у № 2—3, 5, 2005 р.

НАЙВІДВАЖНІШИЙ ІЗ БОЯГУЗІВ

Художник Н. АНІКІНА

ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ: КОВАЛИК Т., НІГРЕЦЬКУ Д., ГЕРГЕЛЬ Л., БУРЯК А., КРИЖАНІВСЬКУ Т., ПАВЛЕНКО Аню та Катерину, СТОЙКОВУ К.

ПОЛТАВСЬКА ОБЛАСТЬ: НЕНЮ Р., КОСТЯНУ Ю., КУЧЕРЕНКО І., ІСАЄВУ І., ЩЕРБАЦЬКУ В., ОЛЕКСІЄНКА В., РІЖКА А., ДОМНЕНКА П., ПЕРЕТЯКУ Б., ШЕВЧЕНКО І., ПЕТРЕНКО І., НОСЕНКО В., ПАНТЮХ О., ДУБНИЦЬКУ Ю., СКОК Ю., НОРІЖНОГО Р., КОЛЕСНИК Н., КРИВУН Ю., КВАЧЕВСЬКОГО І.,ХАЛЯВУ В., КОХАНЕВИЧА М., БАБЕНКО Л., БОГАЧОВА Є., КРАФТА В., УСАТОВА В.

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ: КНИЖНИК О., СЯСЬКУ Н., НІМКОВИЧА Р., САВЧУК О., ПРИХОДЬКА П., МАКСИМ'ЮК Л., ЧУГАЙ М., СЕРКА О., АНТОСЮК В., ЧАЙКОВСЬКУ А., ШИШКУ К., ДУБІНЕЦЬ Ю., ФЕДОРЧУК С., ЛУЩИК В., НИЧИПОРЧУК О., НІКІТЧУКА Н.

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ: САДИКОВА М., НОВИКОВУ М., ЛАЗУНА С., Читачів бібліотеки с. Великі Бубни, ПУГАЧ К., КИСЛИЦЮ Д., КИКОТЯ І., ШЕВЧЕНКО В.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ: РАТУШНЯКА П., ВАСІЛЬЄВУ Г., СЛИВКУ Г., БИЦІВ Тараса та Оксану, ЗЕВАКО А., ЦІСОРУК І.

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ: ШЕВЧЕНКО І., БОНДАРЄВА І., МАНЬКО Ю., ДЕНЩИКОВУ А., КВАШНІНА О., БАБАКА Р., ПАВЛЮК Т., ТРЕТЯК О., ТЕРЕПЕНЧУКА І.

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ: ЛІНЧИЦЬКУ О., САМАНЧУК А., КРАСІКОВА М.

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ: ПОСТНІКОВУ В., БОДНАРУК В., ОНИЩЕНКА А., БЕСПАЛОВА І., ЛУКАРЕВСЬКУ Г., ЗЕМБЕЦЬКУ Р., РОЗУМАНА М., КУЛІКОВЕЦЬ А., ВАЩУК І., КУЛЬБАЄВУ Ю., БАСЮК М., МОСКАЛЕНКО Є., САВЧУКА В., ПОЛУПАНОВА В.

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ: МАТУСЮ З., ТРИХАНОВА В., КУРОВСЬКОГО В., МОГИЛКУ Є., БЕРЕЗОВСЬКОГО А., ПЕДЬКА Р., ПОНОМАРЕНКО В., БОНДАРЕНКА В., ЛУЦЕНКО Т., КИСІЛЬ Н., САСА М., ХАРЧЕНКО Л., МЕЛЬНИК Н., МЕЛЬНИКА П., ТОМІЛЕНКА Я., ЧЕРЕМИС В.

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ: АМБРОСІЙЧУК А.,ЧАГЛЕЙ А., РУДЕНКА А., КУКУРУДЗЯКА А., КОРОПА М., ГОРДІЙЧУК О., ТИТОВА С.,Учнів 3 класу с. Санківці.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ: КАЗАННИК М., ПЕТРЕНКО Л., ОСТАПЕНКО Г., САЛЯГІН Ю., ШЕЛЕСТА Є., АВРАМЕНКО Ю., ЛАВРИНЕНКА Є., БОРДЮКОВУ Д., ТИМОШЕНКО А., ЗАХАРЧЕНКА Д., ЧЕПУРНУ О., ОВОД Т., ЖУКОВЕЦЬКОГО Б., МОРСЬКОГО Т., НЕПОТРІБНУ А., ЛОГОВЦЯ О.

БЮРО ІМЕНИННИКІВ НАГАДУЄ

Серпневі іменинники мають надіслати фото (з виразним зображенням обличчя, чітко написаними прізвищем, ім'ям та датою народження) разом із квитанцією на 12 або 11 місяців на 2005 рік (піврічні квитанції такого права не матимуть) до 10 липня, вересневі — до 10 серпня. Якщо квитанція в редакції, вкажіть, на який конкурс її надіслано.

Разом із "Барвінком" вас вітає вся Україна!